

Geachte gebruiker,

U heeft de demo tekstversie geopend van de musical *Mieziert Muis*.

De bedoeling hiervan is u een zo royaal mogelijk indruk te geven van de musical.

Dit in combinatie met de audio presentatie die eveneens op [deze website pagina](#) staat.

De demo tekstversie bestaat uit:

A. Tekstboek:

1. De beschrijving van de scènes die voorkomen in het, onder punt A2, afgedrukte tekstdeel. De scènebeschrijving van de overige scènes, zie punt 3.
2. Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%. Hierdoor maakt u kennis met de soort dialogen, enkele liedteksten, de opzet en de sfeer van de musical.
3. De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

B. Handleiding:

1. Een volledig hoofdstuk
2. Het rollenschema
3. De wijze van muzieknotatie

A. 1 Korte inhoud van scène 1 t/m 6

Scène 1

In de openingscène maken we kennis met de tweeling Hendriques en Theodorus Heugaveld. Zij beheren het gewone bos én het zwarte bomenbos. Bovendien moeten zij er voor zorgen dat niemand de verdwaalde muis Mieziert in de buurt van de grens zien scharrelen. In duidelijke bewoordingen geven ze hem te kennen onmiddellijk op te hoepelen.

Scène 2

Een verteller legt uit, hoe het is gekomen, dat Mieziert is verdwaald. Hij/zij ziet hulpeloos toe, hoe Mieziert de grens oversteekt. Op dat moment breekt een geweldig noodweer los. Dit afschriksysteem dient om indringers weg te jagen, maar Mieziert komt tòch in het zwarte bomenbos terecht.

Scène 3

De boswachters zijn gealarmeerd door het noodweer en zijn op zoek naar Mieziert. In plaats van de muis lopen zij de Apekoolaap tegen het lijf Dit malle dier is de burgemeester van het zwarte bomenbos. Hij herinnert de boswachters eraan, dat de burgemeestersverkiezing over enkele momenten gaat beginnen. Hij zal zijn ambt verdedigen tegen vijf andere dieren. Het allergenste dier zal de nieuwe burgemeester worden.

A. 2 Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%

Miezerert Muis

Cees West

tekstboek

MIEZERT WORDT BURGEMEESTER

Het groene bomenbos ken je vast. Je bent er wel eens wezen wandelen op zondagmiddag. Het bos heeft groene bomen, met veel ruisende blaadjes. Er staan groene struiken langs de bospaadjes. Het is een fijn bos. Het zwarte bomenbos ken je vast niet! Het ligt vlak achter het groene bomenbos, maar niemand gaat er ooit op zondagmiddag wandelen. Dat komt omdat het zwarte bomenbos vreemd is. Zo vreemd dat er zelfs speciale boswachters zijn. Zij moeten er voor zorgen dat jij niet per ongeluk op zondag een wandelingetje door het bos maakt. En waarom is het zwarte bomenbos vreemd? Niet vanwege de struiken langs de bospaadjes. Ook niet omdat de bomen er zwart zijn. Het komt door de dieren.

In het zwarte bomenbos wonen namelijk zeer vreemde dieren. Een gewone mol zul je er niet vinden. Nee, ze hebben er een Grápjesmol. In het groene bomenbos zul je geen apen tegenkomen, in het zwarte bomenbos woont de Apekoolaap. Hij is de burgemeester, omdat hij het raarste dier van allemaal is. Een ander vreemd dier uit het zwarte bomenbos is de Sissersas en dan heb je ook nog een witgevekte Fantalon. Nu begrijp je zeker wel waarom er nooit gewone dieren komen in het zwarte bomenbos. Het is er doodgewoon veel te raar.

Het was echter per ongeluk dat Miezert Muis is het zwarte bomenbos terecht kwam. Miezert was 's middags de verkeerde kant op gelopen. Hij was linksaf gegaan toen hij rechts moest. Hij was links gegaan toen hij rechtdoor moest en rechtdoor toen hij rechts moest. Daarna ging hij wel links toen hij links moest, maar het was al te laat. Miezert was reuze ingewikkeld verdwaald.

Nu liep hij al uren en uren met zijn neus op de grond te zoeken naar de goede weg. Hij snuffelde en snoof, maar de goede weg vond hij niet meer. "Alweer de verkeerde," mompde hij. "Ajakkas. Waarom maken ze toch al die verkeerde wegen?" Hij stak zijn neus nog verder uit naar de grond en liep door.

Zonder op of om te kijken liep hij tussen de benen van één van de boswachters door. En omdat hij alleen maar naar de grond keek, zag hij niet dat hij in een merkwaardig bos terecht was gekomen: het zwarte bomenbos.

In het hartje van het zwarte bomenbos was iets aan de hand. Alle dieren waren bij elkaar gekomen op de grote open plek. Ze zaten in een kring en keken naar de Apekoolaap die in het midden stond. Nou ja, stond... Hij duikelde koppetje, hij sprong gaten in de lucht en danste de tango. Apekoolapen kunnen nou eenmaal niet gewoon doen. Tussen al dat bewegen door, hield de Apekoolaap zijn toespraak.

"Doe maar gek!" riep hij. "Dan doe je al gewoon genoeg."

De andere dieren waren het helemaal met hem eens. Ze wapperden met hun poten, flapperden met hun oren en krulden met hun staart.

"Vandaag gaan we weer iets lekker geks doen!" riep de Apekoolaap. "We gaan kiezen. Niet hier en niet daar, maar ver weg. We gaan heel ver kiezen." "Kunnen we niet dichtbij kiezen?" riep de Ratelknol.

"Nee!" zei de Apekoolaap. "Nee, we gaan vérkiesen. En ik mag het zeggen, want ik ben burgemeester van het zwarte bomenbos. Dus ik ben de baas."

"Als ik burgemeester word, gaan we voortaan dichtbij kiezen!" riep de Ratelknol. Kies dus mij!"

"Nee!" zei de Sissersas, "kies juni of juli, maar we gaan niet mij kiezen hoor!"

"Niks ervan," zei de Apekoolaap. "We gaan kiezen wie het gekste dier van het bos is. Die mag burgemeester zijn. Zo hoort het, zo hebben we het afgesproken. Nou en dat is makkelijk hè? Ik ben het gekste dier van het bos, dus ik blijf burgemeester. Hoera voor mij."

"Niks ervan," mompde de Sissersas. "Hoera voor juni of hoera voor juli, maar niet voor mij."

"Nee, niet voor jou, voor mij!" zei de Apekoolaap. "Helemaal voor mij. Ik ben de gekste. Zie je nou wel dat verkiesen helemaal niet moeilijk is? Je kunt er fijn bij blijven zitten en je hoeft alleen maar mij te kiezen. Zo, dat is dan gebeurd. Allemaal bedankt en de groeten."

Hij wilde de hoge zwarte burgemeestershoed op zijn hoofd zetten, maar de kring dieren begon te fluiten en te stampen. Ze waren het er niet mee eens.

"Kies mij maar", zei de Ratelknol. Hij trok zijn blauwe trui recht en ratelde met zijn staart. "Ik

ben veel gekker dan die rare aap," zei hij. "Die aap is eigenlijk doodgewoon."

Intussen schuifelde Miezert Muis met zijn neus aan de grond langs de bomen. "Ajakkes," mompelde hij. "Ik weet het niet meer hoor. Ik ruik alleen maar rare reuken."

Op de open plek was de grote grijze Grapjesmol inmiddels bezig te laten zien hoe gek hij wel was. Hij vertelde de mop van de twee jongens die naar Parijs zouden gaan.

"Nou, die gingen niet!" schaterde de Grapjesmol. Hij moest zó enorm lachen, dat hij hinnikend over de grond rolde.

"Geweldig!" riepen de dieren. "Een hinnikende mol. Dat is nog eens leuk."

Maar toen de Fantalon een stukje muziek op zijn ballonnofoon had gespeeld, waren de dieren de mop van de Grapjesmol alweer vergeten. En om de rare gezichten van de Sissersas moesten ze zo lachen, dat ze bijna niet meer naar de toverkunst van de Spikkelspik konden kijken, omdat ze tranen in hun ogen hadden. De toverkunst mislukte en dat vonden de dieren weer zo leuk, dat ze met al hun poten applaudisseerden.

En intussen schuifelde Miezert Muis langzaam maar zeker recht op de open plek af.

"Zo!" riep de Apekoolaap, toen het laatste dier had laten zien hoe gek hij wel was. "Nou, daar was dus helemaal niks aan, vond ik. En ik kan het weten, want ik ben burgemeester. Daarom kies ik mijzelf om weer een heel jaar burgemeester te zijn. Hoera! Hartelijk gefeliciteerd voor de Apekoolaap."

"Niks ervan!" riepen de andere dieren. "Je hebt zelf gezegd dat we gingen kiezen en we hebben alleen nog maar zitten kijken." "Hmm," zei de Apekoolaap. "Ik heb gezegd dat we vér gingen kiezen. Lopen jullie dus maar allemaal naar de maan, dat is lekker ver. Daar mogen jullie kiezen en intussen blijf ik wel burgemeester."

De blauwe getruide Ratelknol stond meteen op om naar de maan te lopen, maar de andere dieren hielden hem tegen. "We gaan hiér kiezen!" riepen ze. "Want onze bordjes met punten liggen hier."

De Apekoolaap stampte op de grond. "Nou, goed dan!" riep hij. "Kom maar op met je bordjes."

Toen alle dieren hun bordjes in hun poten hadden, kon het kiezen beginnen. De Ratelknol kreeg zes punten. De Grapjesmol kreeg

zes punten voor zijn mop. De Fantalon kreeg... zes punten. De Sissersas kreeg... zes punten. En de Spikkelspik... jawel, de Spikkelspik kreeg er óók zes.

"Het is vals!" zei de Grapjesmol.

"Het is niet eerlijk," riep de Ratelknol.

"Ik was het gekst," gilte de Fantalon.

"Nee ik!" riepen de Sissersas en de Spikkelspik tegelijk.

Er werd nog veel meer geroepen, tot niemand meer naar elkaar luisterde. Toen gaf de Ratelknol de Grapjesmol een duw. De Fantalon haakte de Sissersas pootje en het volgende moment rolden de dieren vechtend over de open plek. De Apekoolaap deelde oorvijgen uit en kreeg muilperen terug. Er werd aan staarten getrokken en in oren getoeterd. Nog nooit hadden de dieren zo geweldig met elkaar gevochten.

Op dat moment schuifelde Miezert Muis met zijn neus over de grond de open plek binnen. Hij was zó op zoek naar de goede weg, dat hij de vechtende dieren niet eens zag.

"Ik wil hier weg," mopperde hij. "Ajakkes, de weg is weg."

De grijze Grapjesmol zag Miezert het eerst. Hij was net bezig een knoop in de staart van de Ratelknol te leggen. "Kijk nou eens!" riep hij. "Wat is dat nou voor een gek beest?"

De Fantalon, die in de oren van de Spikkelspik stond te brullen, hield op slag zijn mond. Hij keek naar de muize-neus van Miezert en viel toen achterover van de pret. Daar moest de Apekoolaap weer zó om lachen, dat hij de Spikkelspik losliet en bovenop de burgemeestershoed ging zitten.

Er werd niet meer gevochten, er werd nu alleen nog maar gelachen, gegierd en gebulderd. De dieren waren hun ruzie op slag vergeten. Nog nooit hadden ze zo'n gewoon saai dier gezien. Ze werden er vreselijk vrolijk van. Ze hielden hun buiken vast, stopten de punten van hun staarten in hun mond en lachten tranen mét tuiten.

"Wat een belachelijk gewoon dier!" hinnikte de Sissersas. "Ik wou dat wij zo'n burgemeester hadden, dan zouden we de hele dag in de krul liggen van de pret."

Miezert begreep er niets van. Het was hem nog nooit overkomen dat er zo om hem werd gelachen. "Ajakkes," mompelde hij. "Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg."

"Ja!" gierde de Apekoolaap. "Dat is nog eens gek. We gaan gewoon gewoon doen."

"Geweldig idee!" ratelde de Ratelknol. "Een

dier dat er zó gek uitziet en zulke gewone plannen heeft, zou eigenlijk burgemeester moeten worden. Wat ben jij eigenlijk voor dier? En hoe heet je?"

"Ajakkas," zei Mieziert. "Ik ben een muis en ik heet Mieziert."

"Jahaha!" snikte de Fantalon. "Een muis die Mieziert heet. Geweldig!" De Apekoolaap sloeg de deuken uit de burgemeestershoed. "Ik geef me over," zei hij. "Een dier dat er zo dwaas uitziet als deze Mieziert, mag van mij burgemeester zijn. Kan ik hem tenminste de hele dag uittachen."

En voor Mieziert wist wat er gebeurde, kreeg hij de hoed op zijn muizenhoofd gedrukt. De hoed was hem veel te groot, zodat hij over zijn hele lijf zakte en daar moesten de dieren weer zó om lachen, dat ze snikkend tegen de bomen van het zwarte bomenbos rolden.

De Ratelknol holde naar zijn hol en kwam terug met limonade. De Fantalon ging taart halen en het duurde niet lang of er werd een enorm feest gevierd op de open plek. Mieziert at drie stukken taart en begon zich enorm op zijn gemak te voelen.

"Burgemeester zijn is eigenlijk wel leuk," mompelde hij. "Ajokes wat een pret."

"Ha ha ha... ajakkas, ajokes," lachte de Grapjesmol. "Wat zeg jij toch leuke dingen."

"Welnee," zei Mieziert. "Ik doe alleen maar gewoon."

"Ja en dat vinden wij juist zo gek!" riep de Ratelknol. "wat ben jij een leuke burgemeester." Pas heel laat die avond was het feest afgelopen. Tevreden gingen de dieren naar huis. Mieziert legde de burgemeestershoed achter een boom, kroop er in en rolde zich behaaglijk op.

"Ik geloof," zei hij tegen zichzelf, "ik geloof dat ik niet meer verdwaald ben. Een burgemeester die in zijn eigen bos verdwaald is, dát kan niet. Dus ben ik nu eigenlijk thuis, zeg maar. Wat een opluchting."

Hij viel in slaap en droomde dat hij het leukste dier van de hele wereld was.

En als je ooit per ongeluk bij de rand van het zwarte bomenbos komt, zul je merken dat de droom van Mieziert is uitgekomen. De rare dieren komen elke dag naar de open plek om een uurtje om Mieziert te lachen. De boswachters aan de grens met het groene bomenbos schudden vaak hun hoofd. Sinds Mieziert burgemeester is, komen er heel rare geluiden uit het zwarte bomenbos. Zelfs de bomen lachen zachtjes mee...

Idee en concept: Cees West/Bies van Ede
Verhaal: Bies van Ede
Musical-bewerking: Cees West
© 1992/2001 JINGO

Dit tekstboekje is van:

.....

Ik zorg voor:

.....

.....

.....

De CD wordt aangezet voordat het publiek de zaal binnenkomt. Decor en geluiden suggereren een bos. De twee boswachters zijn al druk bezig met allerlei klusjes. Ze kijken door hun verrekijker, geven bomen/struiken water, prikken papier, harken de grond etc. Wanneer iedereen zit, kijken de boswachters met hun verrekijkers de zaal in en zeggen:

SCÈNE 1

Henriques : Goedemorgen-middag-avond. Mijn naam is Henriques Heugaveld, deel één van deze prachtige tweeling.

Theodorus : Goedemorgen-middag-avond. Mijn naam is Theodorus Heugaveld, deel twee van deze prachtige tweeling.

Henriques : Ons beroep is boswachter, zoals u waarschijnlijk al heeft gezien.

Theodorus : Buitengewone boswachters mag je wel zeggen.

Henriques : Inderdaad! Wij wachten bos over het gewone én het zwarte bomenbos (*wijst aan*).

Theodorus : Een zeer belangrijk en interessant beroep zult u zeggen.

Beiden : (*tegelijk*) Nou... dat klopt!

Henriques : Wij voeren namelijk controle én beheer over de beide bossen.

Theodorus : En de grens niet te vergeten.

Henriques : Inderdaad, zeer juist! En de grens niet te vergeten.

Theodorus : Er mogen absoluut geen dieren (*wijst*) deze grens oversteken. Wel heb ik hier en ginder. Is die grens er nou alweer vandoor?

Henriques : Eh... momentje Theodorus.

Henriques loopt naar de zijkant. Theodorus volgt zijn broer met de verrekijker. Even later komt Henriques terug, gevolgd door de boomgrenskinderen.

Theodorus : (*tegen Henriques*) Ah... gelukkig, je hebt die deugnieten gevonden! (*tegen publiek*) Zoals ik al zei, de grens loopt hier.

Henriques : (*tegen kinderen*) En hij loopt dus niet de hele tijd weg!

Theodorus : Precies Henriques. Goed gezegd. Eh... waar was ik ook alweer gebleven? Oh ja... het zwarte bomenbos wordt bestuurd door de Apekoolaap.

Wij voeren controle en beheer...

Henriques : Dat is het allergekste dier en daarom is hij de burgemeester.

Theodorus : Om zichzelf tegen vreemde indringers te beschermen, hebben de dieren van het zwarte bomenbos ons gevraagd extra toezicht te houden.

Henriques : Ze hebben ons zelfs deze speciale verrekijkers gegeven om ervoor te zorgen dat niemand de grens zal oversteken.

Theodorus : *(kijkt op horloge)* Precies inderdaad Henriques. Wat je zegt! Maar eh... kijk eens op je horloge vent.

Henriques : Aha... de hoogste tijd voor onze konijnenkeutelronde!

Ah... gelukkig, je hebt die deugnieten gevonden!

♪ 2/9

De muziek wordt aangezet. Terwijl de boswachters weglopen, komen de koorkinderen op. Ze zingen samen met de boomgrenskinderen:

LIED I: HET ZWARTE BOMBOS

1. In het zwarte bomenbos, bomenbos, bomenbos.
Lopen vreemde dieren los, vreemde dieren los.
Een wit gevlekte Fantalon, een kromme Kroliaan.
Een grote grijze Grapjesmol en ook een Pieptomaan.
Een ook een Pieptomaan.
 2. In het zwarte bomenbos, bomenbos, bomenbos.
Lopen vreemde dieren los, vreemde dieren los.
Een blauw-getruide Ratelknol, een oude Snoedelpot.
Een rare dikke Spikkelspik en ook een Fluterflot.
Een ook een Fluterflot.
 3. In het zwarte bomenbos, bomenbos, bomenbos.
Lopen vreemde dieren los, vreemde dieren los.
Een waterige Woeliewap, een harige Vlamas.
Een glibberige Flapperflom en ook een Sissersas.
Een ook een Sissersas.
- In het zwarte bomenbos, bomenbos, bomenbos.
Lopen vreemde dieren los, vreemde dieren los.
Vreemde dieren los, vreemde dieren los.

♪ En ook een pieptomaan...

Tijdens het laatste refrein komt Miezert Muis van achteruit de zaal op. Hij loopt mompelend richting speelvlak. De koorkinderen verlaten het podium. De boswachters komen weer op. Wanneer de muis het speelvlak is genaderd en de boswachters het gemompel horen, richten ze hun verrekijkers op Miezert.

- Theodorus** : *(roept naar Miezert)* Hé hallo, wat zoek jij hier... wie ben jij? Hé hallo!!
- Miezert** : Ajakkes... ajakkes.
- Henriques** : Wat zoek jij hier? Maak eens snel dat je wegkomt. Trouwens... wie ben jij eigenlijk?
- Miezert** : Miezert Muis.
- Theodorus** : Miezert wie?
- Miezert** : Miezert Muis. Ik ben de weg kwijt en ik wil zo graag terug naar mijn vrouwtje Annemarie ajakkes.
- Henriques** : Ajakkes?
- Miezert** : Ajakkes ja en ook naar mijn tweehonderd kindertjes.
- Theodorus** : Tweehonderd?
- Miezert** : Maar ik kan de weg niet terugvinden en... *(wordt onderbroken)*
- Henriques** : Aha... je bent verdwaald!
- Miezert** : Ajakkes ja verdwaald, de weg kwijt, ajakkes!
- Theodorus** : Maar weet je eigenlijk wel dat je op de grens staat van het zwarte bomenbos?
- Miezert** : Het wàààààt?
- Henriques** : *(hard)* Het zwarte bomenbos!
- Miezert** : Ajakkes schreeuw niet zo. Ben niet doof!
- Theodorus** : Het zwarte bomenbos dus.
- Miezert** : Ajakkes, het zwarte bomenbos... is dat eng?
- Theodorus** : Nee niet eng, maar wel vreemd. En de bewoners *(wijst)* dáár houden helemaal niet van indringers beste Miezert, dus rechtsomkeerd... en de groeten aan je wijffie.
- Miezert** : *(verdrietig)* Ajakkes.

♪ 3/10

De muziek wordt gestart. De boswachters lopen weg. De boomkinderen, eventueel aangevuld met andere kinderen, zingen:

LIED 2: KIJK WIE LOOPT DAAR?

Kijk wie loopt daar zo te zoeken?
Dat is kleine Miezert Muis.
En hij is toch zo verdrietig.
Arme Miezert zoekt zijn huis.

♪ *Arme Miezert zoekt zijn huis...*

Kijk wie loopt daar zo te zoeken?
Dat is kleine Miezert Muis.
En hij is toch zo verdrietig.
Arme Miezert zoekt zijn huis.

Na het lied verdwijnen de koorkinderen. De boomgrenskinderen blijven kaarsrecht staan, zodat de grens heel duidelijk is. Miezert staat, aan de zijkant, een beetje sip te kijken. Van de andere zijkant komt een verteller/ster op, die op een krukje gaat zitten. Miezert volgt de volgende tekst nauwkeurig, maar hoort de verteller/ster niet.

SCÈNE 2

- Verteller** : Die arme Miezert. Hij is helemaal de kluts en z'n muizenhol kwijt. Zijn vrouwtje Annemarie heeft hem vanmorgen gevraagd om boodschappen in de Beukenlaan te doen. Maar omdat hij de verkeerde weg is ingeslagen, loopt hij al uren te dwalen. De boswachters hebben wel gezegd dat hij moet ophoepelen, maar naar welke kant hij moet hoepelen hebben ze er niet bijgezegd.
- Miezert** : Eens kijken... zal ik dáár maar eens naar toegaan? (*wijst naar het zwarte bomenbos*)
- Verteller** : Nou Miezert, dat zou ik maar niet doen. Daar ligt het zwarte bomenbos en als je de grens oversteekt barst er een enorm noodweer los. Dit afschriksysteem heeft ervoor gezorgd, dat er nog nooit een vreemdeling het eigenaardige bos heeft gezien. Behalve de gebroeders Heugaveld natuurlijk.
- Miezert** : (*wijst naar de andere kant*) Of zal ik die kant opgaan?
- Verteller** : Ja Miezert ja, daar moet je naar toe.
- Miezert** : (*wijst*) Nee, ik neem toch maar deze weg.
- Verteller** : Nee Miezert, nee niet doen!
- Miezert** : Of zal ik tóch maar... ajakkes ik weet 't niet.
- Verteller** : Oh hemeltje, was ik nou maar niet de verteller van dit verhaal. Dan kon hij mij misschien horen. Ja Miezert (*wijst*) die kant uit. Dat is goed!
- Miezert** : Nee ik ga tóch maar die kant uit...
- Verteller** : Oh wat een oen meloen. Hij doet 't echt. Hij loopt naar de grens en... (*Miezert stapt door de boomgrenskinderen heen*) MIEZERT... MIEZERT PAS OP!!!

🎵 4/11 *De muziek wordt direct gestart. Er klinkt een geweldig noodweer. De boomgrenskinderen dwarrelen doorelkaar over het speelveld. Miezert dwarrelt af. Ook de verteller haast zich het speelveld af. Er komen nu andere kinderen 'opwaaien'. Ze zijn verkleed als bliksem, regen, donder en wind. De noodweergeluiden gaan over in het voorspel. Hierna zingen de kinderen:*

LIED 3: NOODWEER

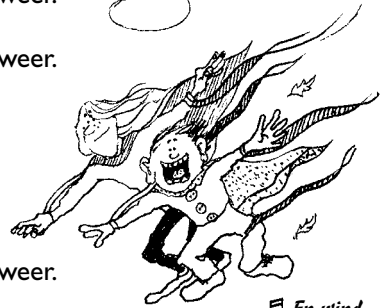
Oh wat een weer, wat een akelig weer.
Wat een weer is 't weer wat een noodweer.
Oh wat een weer, wat een akelig weer.
Wat een weer is 't weer wat een noodweer.
Bliksem... bliksem en regen... regen.
Donder... donder en wind... wind.
Bliksem... bliksem en regen... regen.
Donder... donder en wind... wind.

Oh wat een weer, wat een akelig weer.
Wat een weer is 't weer wat een noodweer.
Oh wat een weer, wat een akelig weer.
Wat een weer is 't weer wat een noodweer.
Bliksem... bliksem en regen... regen.
Donder... donder en wind... wind.
Bliksem... bliksem en regen... regen.
Donder... donder en wind... wind.

Oh wat een weer, wat een akelig weer.
Wat een weer is 't weer wat een noodweer.
Oh wat een weer, wat een akelig weer.
Wat een weer is 't weer wat een noodweer.
Noodweer!

♪ Bliksem...

♪ En wind...

SCÈNE 3

Tijdens het lied gaat de Apekoolaap zo onopvallend mogelijk achter een struik zitten. Na het lied verdwijnt iedereen van het speelveld en komen de boswachters oplopen. Zij dragen regenjassen, zuidwesters, laarzen en paraplu's. Ze blijven op het midden van het speelveld staan, pakken hun verrekijkers en turen naar de betreffende struik. Wanneer de noodweergeluiden weg zijn, roept Theodorus:

Theodorus : Miezert Muis, kom daar onmiddellijk achter vandaan. Miezert, ik zeg je... Mie...

De boswachters schrikken en zeggen tegelijk tegen de tevoorschijn komende Apekoolaap:

Beiden : *(tegelijk)* Wat doet ú daar?

Apekoolaap : Ikke?

Henriques : Ja ikke, nee ikke niet, uke bedoel ik.

Apekoolaap : Uke? Nooit van gehoord!

Theodorus : Mijn broer bedoelt wat u daar staat uit te hannessen.

Apekoolaap : Dat kan ik beter aan jullie vragen. Tjonge jonge wat een vreemde pakkies.

Volkomen onduidelijk...

- Theodorus** : Oh eh... wij eh... zijn eh...
- Henriques** : (*resoluut*) Wij zijn met een survival-training bezig!
- Apekoolaap** : Oh juist ja. Volkomen onduidelijk. Maar goed, jullie vroegen wat ik hier uitspook.
- Theodorus** : Met uw welnemen ja.
- Apekoolaap** : Ik maak mijzelf op, beste bosaugurken.
- Henriques** : Opmaken... waarvoor?
- Apekoolaap** : Voor de verkiezing natuurlijk.
- Henriques** : Oh hemeltje ja Theodorus. Straks begint de burgemeestersverkiezing.
- Theodorus** : Dom dom dom Henriques. Denkt u dat u een kansje maakt burgemeester?
- Apekoolaap** : Een kansje... een kansje? Laat me niet lachen. Ik maak een kanjer van een kans. Hoera voor mij! Hoera voor de Apekoolaap. Ik ben de gekste, dus blijf ik de burgemeester.
- Henriques** : Maar daar willen de andere dieren helemaal niets van weten. Het moet nu eindelijk eens een eerlijke verkiezing worden! Er zijn namelijk nóg vijf andere dieren die burgemeester willen worden.
- Apekoolaap** : Oh ja... en wie zijn dat dan wel?
- Theodorus** : Weet u dat dan niet?
- Apekoolaap** : Welnee. Wat maakt mij dat nou uit. Ik ben namelijk de allerallergekste. Dus ik blijf burgemeester. Hoera voor mij! Hoera voor de Apekoolaap. Maar eh... wie zijn 't eigenlijk?
- Henriques** : Aha... dus tóch een beetje nieuwsgierig?
- Apekoolaap** : Nou ja, een beetje van een beetje dan.
- Theodorus** : Het zijn de Sissersas, de Ratelknol, de Fantalon, de Grapjesmol en de Spikkelspik.
- Apekoolaap** : Oh die oetemetoetels? Die zijn geen partij voor mij. Die lust ik rauw.
- Henriques** : Met een onpartijdige jury?
- Apekoolaap** : Okay... met een onpartijdige jury. (*roept naar de zijkant*) Attentie leden van de jury... bent u klaar? Kom dan nu maar op!

♫ 5/12

De muziek wordt gestart. De vijf juryleden lopen keurig achterelkaar, op de maat, op. Ze lopen enkele rondjes over het speelvlak. Op de laatste toon gaan ze in één beweging op de klaargezette krukjes zitten. De boswachters gebruiken deze opkomst om hun regenkleiding uit te doen.

De jury!

- Theodorus** : Welkom leden van de jury. Zo goed burgemeester?
- Apekoolaap** : Nee nog niet. Ik wil ook dat de bomenbosladies erbij zijn.
- Henriques** : De wat?
- Apekoolaap** : De bomenbosladies... mijn bomenbosladies!
- Theodorus** : Ik ben benieuwd!
- Apekoolaap** : Okay dames... kom maar op!

De burgemeester klapt in zijn handen. De ladies lopen op het handgeklap van de burgemeester, op de maat, het speelvlak op en gaan naast elkaar staan.

- Henriques** : Mooi, hééééél mooi burgemeester, maar eh... waarom wilt u ze er zo graag bij hebben?
- Apekoolaap** : Omdat ze zo'n prachtige tune (*spreek uit tjoen*) zingen.
- Theodorus** : Een wàt?
- Apekoolaap** : Een tune oen meloen, een... nou ja eh... luister maar.

De bomenbosladies!

♫ 6/13

De muziek wordt aangezet. De bomenbosladies zingen:

DOE MAAR GEK

Doe doe doe doe maar gek, dan doe je al gewoon genoeg.
Doe doe doe doe maar gek, dan doe je al gewoon genoeg.
Wahoe...

- Theodorus** : Oh u bedoelt een tune. Nou snap ik 't.
- Apekoolaap** : Zo zo...

A. 3 De beschrijving van alle resterende scènes van het tekstboek.

Scène 4

In deze scène zien we hoe de vijf kandidaten hun best doen om te winnen. Een zeer vakkundige jury kijkt met kritische ogen naar de verrichtingen van de dieren. Omdat het allergekste dier de nieuwe burgemeester zal worden, moet ook de Apekoolaap bewijzen dat hij dat is.

Met een flitsend lied probeert hij de jury te overtuigen.

Scène 5

In deze scène spreken de juryleden uit wat zij van het optreden van de zes kandidaten vonden. Tot ieders verbijstering steken de juryleden steeds dezelfde bordjes omhoog, zodat voor iedere kandidaat 40 punten wordt gegeven. De brandende vraag is 'Wie heeft er nu gewonnen'. De juryleden krijgen er zelfs ruzie om. In een komische slapstick rennen ze elkaar achterna en bekvechten ze, mimisch, met elkaar.

Scène 6

In deze slotscène verteld Miezert dat hij is verdwaald. Nadat hij met het lied 'zielig' heeft duidelijk gemaakt hoe hij zich voelt, begint iedereen onbedaarlijk te lachen.

Zij vinden hem het allergekste dier, dat ze ooit hebben gezien. Ook de juryleden zijn het daarmee eens en geven hem ieder het cijfer **10**. Met deze totaalscore van 50 punten wordt Miezert de nieuwe burgemeester.

Echt blij is de muis er niet mee, maar als hij hoort dat zijn vrouwtje Annemarie en z'n lieve kindertjes ook naar het zwarte bomenbos mogen komen, vindt hij het ontzettend leuk om de nieuwe burgemeester te worden. Als afsluiting wordt door alle spelers het lied 'Het zwarte bomenbos' gezongen.

B. 1 Een volledig hoofdstuk uit de handleiding

De handleiding telt 24 pagina's. Behalve de beschrijving van de scènes, waarvan scène 1 hieronder in zijn geheel is afgedrukt, worden de volgende onderdelen uitvoerig beschreven:

✓ Vormgeving van het eindresultaat	✓ Eigen inbreng	✓ De partituren
✓ Decors en decorwisselingen	✓ Changeertips	✓ De CD
✓ Rollen en rolverdeling		

SCÈNE 1

Korte inhoud : In de openingsscène maken we kennis met de tweeling Hendriques en Theodorus Heugaveld. Zij beheren het gewone bos én het zwarte bomenbos. Bovendien moeten zij er voor zorgen dat niemand de verdwaalde muis Miezert in de buurt van de grens zien scharrelen. In duidelijke bewoordingen geven ze hem te kennen onmiddellijk op te hoepelen.

Rollen : De boswachters Henriques en Theodorus Heugaveld. Miezert Muis. Boomgrenskinderen. Koorkinderen.

Rekwisieten : Twee verrekijkers. Plantengieter. Papierprikker. Hark. Twee horloges.

Kleding : Boswachters: zelf bepalen. Bij de boomgrenskinderen en Miezert is het absoluut raadzaam het gezicht vrij te laten d.w.z. geen maskers. Dit i.v.m. de verstaanbaarheid van de tekst. Deze aanwijzing geldt ook voor de andere spelers. (zie illustraties blz. 17)

Toneelaanwijzingen : Omdat de bosgeluiden een wezenlijk onderdeel vormen van het bosdecor, moeten deze al te horen zijn als het publiek de zaal binnenkomt. Omdat het niet bekend is hoe lang dit duurt, is de speelduur van nummer 36 op de Cd extra lang gemaakt. Mocht deze speelduur te kort zijn dan kan op 'repeat' worden gedrukt.

Zoals in het tekstboek staat beschreven, zijn de boswachters druk in de weer terwijl het publiek binnenloopt. Dit tafereel, dat zelf geïmproviseerd wordt, niet te snel beëindigen. Het effect van 'een levende ansichtkaart' werkt erg leuk.

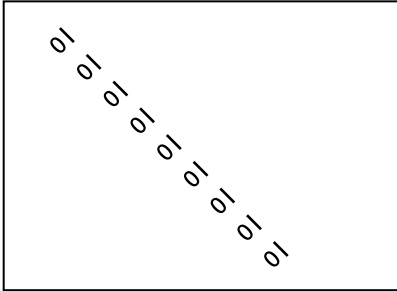
Het is een leuk effect om, zo mogelijk, Miezert vanuit de zaal op te laten komen.

De boomgrenskinderen kunnen tijdens de liedjes hun 'grenspositie' verlaten en tussen de andere koorkinderen gaan staan. Na het zingen van de liedjes nemen ze hun grenspositie weer in.

Decor : Alle scènes van deze musical spelen zich af in een bos. Binnen dit decor vinden minimale changementen plaats. Afhankelijk van de grootte van het speelveld kunnen zgn. boszetstukken worden geplaatst. (zie illustraties blz. 10 + 18)
Belangrijk is dat deze geen belemmering voor het spel vormen.

Achter-, en zijkanten van het speelveld kunnen naar eigen inzicht tot bos worden omgetoverd. Ook de zaal en de ingang kunnen bij dit bosdecor worden betrokken. Hierdoor krijgt het publiek de indruk 'in het bos' te zitten. U begrijpt dat dit naar eigen inzicht het best kan worden bepaald.

Opstelling : De boomgrenskinderen staan in een diagonale lijn op het speelveld. De gezichten van de kinderen zijn naar het publiek gericht.

B. 2 Het rollenschema

Dit schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen. In de handleiding is dit schema zó uitgewerkt dat ook precies te zien is in welke scènes ze spelen. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven.

Rol	Tekstbeurten
1. Theodorus	54
2. Henriques	62
3. Miezert	29
4. Verteller/ster	6
5. Apekoolaap	41
6. Spikkelspik	4
7. Fantalon	8
8. Ratelknol	2
9. Sissersas	6
10. Grapjesmol	2
11. Jurylid 1	5
12. Jurylid 2	5
13. Jurylid 3	5
14. Jurylid 4	5
15. Jurylid 5	5
16. Figuranten: boomgrenskinderen	-- aantal zelf bepalen
17. Figuranten: noodweerkinderen	-- aantal zelf bepalen
18. Figuranten: bomenbosladies	-- aantal zelf bepalen
19. Koorkinderen	-- aantal zelf bepalen
20. Figuranten: applausdier(en)	-- aantal zelf bepalen
21. Figuranten: Apekooltjes	-- aantal zelf bepalen

Overzicht:

Scène	1	2	3	4*	5	6
Aantal rollen	3	2	8	13	13	14

NB In alle scènes komen aanvullende figurantenrollen voor.

B. 3 De wijze van muzieknotatie

Onderstaand lied is een voorbeeld van de wijze waarop de notatie is uitgewerkt; de melodielijn + akkoorden.

LIED 6: HET WINLIED

Comp./tekst/arr. Cees West

Wie heeft er nu ge-won-nen, wie is de kam-pi-oen? Wie wordt er bur-ge-meester en wie krijgt er nou een zoen? Wie heeft er nu ge-won-nen, wie is de kam-pi-oen? Wie wordt er bur-ge-meester en wie krijgt er nou een zoen?

F C C7
F Bb C
F Dm Gm C7 F Bb
F

LIED 7: ZIELIG

Comp./tekst/arr. Cees West

Ik voel me zo zie-lijk ik voel me zo al-leen, met al-le-maal gek-ke die-ren om me heen. Waar is de weg naar m'n mui-zen-hol, ik heb er m'n mui-zen-buik van vol. Waar is de weg naar m'n mui-zen-hol, ik heb er m'n mui-zen-buik van vol.

C Dm G G7
C C7 F G Em Am
Dm G C C7 F G Em Am
Dm G7 C G7 C